

fornødent. Vi mener, at det er nødvendigt af hensyn til nogle enkelte sager, der måske kan tænkes at danne præcedens, så personer, der står til udsendelse efter at have fået talrige afslag i asylsystemet, ikke kan sendes ud.

Så tilslutning fra Det Radikale Venstre.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte den del af forslaget, der går ud på, at de udlændinge, som har fået afslag på deres ansøgning, og som derfor skal forlade landet, kan blive fremstillet for deres hjemlands myndigheder, således at vi, ligesom med andre papirer osv., kan få bragt det på plads, der skal være i orden, for at udvisningen kan finde sted. Det er selvfølgelig urimeligt, at der i dag er dette hul i lovgivningen, at en udlænding kan modsætte sig udsendelsen blot ved at sige, at han ikke vil til sit eget lands myndigheder for at få de nødvendige papirer. Den del af lovforslaget har vi slet ingen problemer med, så den støtter vi naturligvis.

Den anden del af lovforslaget, og det er så også den del, der har givet mest debat i dag, er om voldsramte kvinder, men omhandler også mænd for den sags skyld, for selv om overskriften siger, at det kun er for kvinder, er det også gældende for mænd.

Mit udgangspunkt i denne diskussion ligger et eller andet sted, hvor jeg siger som så: Hvis et kærlighedseventyr her i landet ikke er lykkedes, det gik alligevel ikke, det ægteskab var ikke nogen god idé, ser jeg ikke noget til hinder for, at den, der er kommet hertil, vender hjem igen. Hvis vedkommende har mulighed for at søge asyl på linje med alle mulige andre og kan få asyl her i landet, er det jo en anden situation, men hvis vedkommende ikke er forfulgt i sit hjemland, er der ikke noget til hinder for, at den pågældende kan vende hjem igen, hvis kærlighedseventyret ikke lykkedes.

Men jeg har også fuld forståelse for de situationer, som også bliver omtalt her, hvor f.eks. danske mænd får en thailandsk kone, og så benytter de sig af muligheden for at få afreageret og udøver vold mod den pågældende kvinde i et helt urimeligt omfang, og de udnytter den situation, at den pågældende thailandske kvinde ikke tør bryde ægteskabet, fordi hun ved, at hun så bliver sendt hjem igen. De situationer er selvfølgelig også helt urimelige. Det er helt urimeligt, at man har en situation, hvor det kan blive konsekvensen.

Men så er spørgsmålet: Har vi ikke allerede i dag før dette lovforslag en udlændingelov, som hjemler mulighed for, at myndighederne i disse meget særlige tilfælde kan give tilladelse til, at de pågældende kvinder alligevel får lov til at blive i Danmark, selv om de ikke har været her længe nok. Det har vi, og derfor kan man spørge, om det overhovedet er nødvendigt, at vi laver en lovændring. Det mener jeg ikke det er. Jeg mener, vi har en udlændingelov i dag, som giver mulighed for, at man i disse få særlige tilfælde kan give en dispensation og tillade, at den pågældende voldsramte kvinde kan få lov til at blive i Danmark.

Dermed mener jeg også, at det er overflødigt, at vi laver denne lovændring, men ikke nok med, at det er overflødigt, for efter min overbevisning – og så er jeg helt enig både med fru Birthe Rønn Hornbech og hr. Helge Adam Møller – er formuleringen af denne paragraf en ladeport af muligheder for, at alverdens udlændinge kan komme og bliver her lige så længe, de har lyst til.

Som hr. Helge Adam Møller gav et eksempel på, kan man blot 2 timer efter, at man har indgået registreret partnerskab eller ægteskab, lunge den anden en lussing og få lov til at blive her i landet resten af sit liv. Det er konsekvensen af dette lovforslag, som jeg læser det, men jeg kunne også forstå på fru Birthe Rønn Hornbech, at der kommer en række spørgsmål i udvalget, og så må vi se, hvordan konsekvenserne sort på hvidt bliver, når vi når dertil.

Fremskridtspartiets holdning til lovforslaget er, at den del, der har at gøre med fremstillingen for eget lands myndigheder, støtter vi, men den del, der udvider muligheden for, at ægtefæller kan få lov til at blive her i landet, selv om de ikke opfylder de tidsmæssige kriterier, kan vi ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan ikke se, at fru Anne Bastrup har markeret og heller ikke hr. Søren Søndergaard, så venstrefløj vil åbenbart ikke gøre sit arbejde her. Jeg ser heller ikke hr. Arne Melchior, der plejer at være damernes ven, markere, så derfor må jeg så spørge hr. Tom Behnke: Hvad mente hr. Tom Behnke med vold mod thailandske kvinder »i et helt urimeligt omfang«? Må jeg spørge: Hvad er vold mod thailandske kvinder i et rimeligt omfang efter Fremskridtspartiets opfattelse?